

verit, aliaque forsan fecerint, prout in ipsis Pii literis desuper in forma motus proprii signatis plenius continetur. Cum tamen a nonnullis in dubium revocetur, an in literis Pii prædecessoris hujusmodi comprehendantur etiam illi, qui ex alia criminali causa, pro qua poena corporis afflictiva imponenda foret, in eorum contumaciam condemnati fuerint, ita ut ad purgandum contumaciam, & condemnationem hujusmodi admitti, vel audiri non debuerint, nec debeant, nisi prius se in carceribus constituerint: Nos omnem circa præmissa ambiguitatem e medio tollere, & penitus amputare volentes, necnon literarum hujusmodi tenores præsentibus pro expressis habentes, illisque nihil addentes, vel minuentes, motu simili, ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine decernimus, & declaramus eos omnes, & singulos, qui ex hujusmodi causis licet in eorum meram contumaciam hæstenuit condemnati fuerint, & in futurum condemnabuntur, sub eisdem literis omnino comprehensos fuisse, & esse, ac fore, ita ut non aliter ad purgandum dictam contumaciam, & condemnationem admitti debuerint, vel debeant, nisi sese prius in carceribus constituerint, vel constituerint. Decernentes, quod in quacunque instantia, casu, & causa, se absolvi petant, licet forsan in aliqua se constituerint, nullo modo audiantur, nisi se prius in carceribus servatis servandis de novo constituerint, & novæ constitutioni hujusmodi ad plenum satisfecerint. Ac omnes, & singulas absolutiones, remissiones, & quasvis alias gratias contra præsentium tenorem, quomodolibet pro tempore impetratas, & a quibuscunque Judicibus cujuscunque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existant, quovis prætextu, vel causa emanatas nullatenus attendi debere, minusque cuiquam prodesse modo posse, sed tanquam nullas, & invalidas nulliusque roboris vel momenti rejiciendas esse, licereque præfatis, & aliis Judicibus quibuscunque illis non obstantibus processus hujusmodi reassumere, & prout juris fuerit terminare. Rom. 12. Jul. 1567.

C A P. IX.

Sanctionum pie, & iuste in homicidas, & bannitos edictarum accurata declaratio, & confirmatio.

Idem.

Pius memoriæ Pius Papa IV. prædecessor noster Pii II. Pauli, Sixti, Julii, Leonis, & Clementis prædecessorum literas in bannitos, sicarios, & homicidas latas, cum statutorum, ordinationum, extensionum, ampliationum, revocationum, cassationum, irritationum, annullationum, decretorum, confiscationum, incorporationum, applicationum, voluntatum, hortationum, requisitionum, & mandatorum, ac omnibus, & singulis aliis in eis respective contentis clausulis auctoritate Apostolice per suas literas approbavit, & innovavit, ac perpetua roboris firmitate subsistere, & per singulos, quos literæ ipsæ concernebant, & concernerent in futurum, sub excommunicationis, anathematis, maledictionis, infamiae, suspensionis, diffidationis, criminis læsæ majestatis, seditionis, rebellionis, confiscationis, depositionis, privationis, inhabilitatis, & interdicti, ac aliis censuris, & poenis Ecclesiasticis, & temporalibus, ac corporis afflictivis in eisdem literis contentis, quas contravenientes eo ipso incurrerent, perpetuo inviolabiliter observari, illasque etiam ad homicidas, sicarios, exitios, criminosos, rebelles, aliosque infames propter homicidia, & alia nefanda per eos perpetrata, excessus, crimina, & delicta, etiam ad hoc, ut ipsi in civitatibus, terris, castris, vel locis eorum, seu in quibus tunc morabantur, banniti, & condemnati, etiam habita pace ab hæredibus, filiis, seu consanguineis occisorum, aut partium læsarum, non solum a locis circumvicinis usque ad quinquaginta miliaria, sed etiam ab omnibus, & singulis civitatibus, terris, castris, & locis etiam regni, & partium prædictarum nobis, & dictæ Rom. Eccl. mediate, vel immediate quomodolibet subiectis, banniti, & exules essent, & esse censerent, nec in illis, seu eorum aliquo, etiam prætextu cujuscunque licentiæ,

salvi conductus, remissionis, reductionis, revocationis, vel alterius gratiæ, per eos desuper quomodolibet pro tempore obtenta moram trahere possent. Et si in eis residerent, vel reperti essent, capi, & detineri, & incarcerari, ac juxta criminum, & excessuum per eos perpetratorum qualitatem, & literarum Pii II. & Clementis prædecessorum hujusmodi tenorem sub poenis in eisdem literis contentis per officiales civitatis, terræ, castri, vel loci, in qua, vel quo deprehensi forent, debitis poenis plechi, seu inde educi, & ad forum seu officiales, ad quos criminum, seu excessuum eorundem sententia de jure, vel consuetudine pertineret, remitti deberent, extendi, & ampliari debere, & in eis locum habere decrevit. Et nihilominus præmissa omnia, & singula, prout per Pium II. Paulum, Sixtum, Julium, Leonem, & Clementem prædecessores præfatos statuta, ordinata, extensa, ampliata, revocata, cassata, annullata, inhibita, decreta, & declarata fuerant, etiam ad hoc, ut Duces, Barones, Marchiones, Comites, Domini temporales, Vicarii, Feudatarii, Capitanei, Magnates, Principes, communitates, cives, officiales, & personæ, ac alii, quos prædictæ, & præsentis literæ concernunt, ac ipsorum singuli literas, & in eis contenta hujusmodi non observantes, & illis directe, vel indirecte quomodolibet contravenientes, ac eis adhærentes, eorumque fautores, & complices, singulas censuras, & poenas prædictas eo ipso absque aliqua declaratione incurrerent, & incurrere censerent. Ipsique Duces, Barones, Marchiones, Comites, domini temporales, Vicarii, & Feudatarii, civitatum, terrarum, castrorum, & locorum etiam regni, & partium prædictarum, sibi, & eidem Ecclesiæ immediate subsectorum aliquos suos, & dictæ Ecclesiæ hostes & inimicos, aut subditos, exules, bannitos, & facinorosos, cujuscunque status, vel conditionis essent, publice, vel occulte, ullo unquam tempore recipere, vel acceptare, nullatenus præsumere. Et si aliqui ad eorum dominia & territoria confugere contingeret, illos ex eorum dominiis, vel territorii hujusmodi expellere, seu ad simplicem jurisdictionem vel requisitionem suam, & successorum suorum, quo vellent, & successores ipsi vellent, tute conduci facere, ac quod præmissa ab eis subditis inviolabiliter observentur: omni privatione cessante cum effectu curare, sub similibus conditionibus, & rebellionis, ac criminis læsæ majestatis poenis, si contrafecissent, eo ipso incurrendis.

Necnon ut homicidæ, fautores, & complices præfati facilius capi, & puniri possent, quod communitates civitatum, & universitates terrarum, castrorum, & locorum, in quibus seu quorum territorio, districtu, & ditione dicta homicidia perpetrarentur, sub paribus interdicti Ecclesiastici, & duorum millium per communitates, ac mille ducatorum per universitates, necnon civitatum, terrarum, & locorum eorundem Domicelli, Barones, Vicarii, & alii in temporalibus domini sub majoris excommunicationis læsæ sententiæ, & quinque millium ducatorum auri præfate Cameræ irremissibiliter applicandorum eo ipso, absque alia declaratione incurrerent poenis eisdem homicidas, complices, & fautores statim capere, ac omnem exactissimam diligentiam, de qua per publica documenta fidem etiam facere tenerent, capi facere, & si eos capere non possent, statim commissum homicidium universitatibus, seu incolis, & habitatoribus oppidorum, & locorum circumvicinorum, ad quæ declinabunt seu declinare poterunt, notificari. Communitates vero, & domini in temporalibus prædicti, ad quorum ditiones tales declinabunt, cum primum id ad eorum notitiam devenierit, eos apprehendere, seu apprehendi facere: quod si non poterint, similiter id universitatibus, seu incolis, & habitatoribus vicinorum locorum, ad quæ declinabunt, aut verisimiliter declinare poterunt, infinuare, & captos ad eorum Judices ordinarios traducere, & tradere sub similibus poenis tenerentur, & deberent, de novo statuit, ordinavit, inhi-

C A P. X.

In scarios, bannitos, latrones, & homicidas æquissima constitutio, priorum Pontificum decreta confirmant.

Sixtus V.

Hoc nostri Pontificatus initio, inter multa Reipublicæ damna, & incommoda, quæ menti nostræ observabantur, nobis longe fuit gravissimum, quod populos S. R. E. ditioni temporali subiectos, non modo ad rerum, substantiarumque suarum perturbationem, & jacturam, sed etiam vitæ periculum redactos invenimus, ut exulibus, bannitis, cæterisque id genus facinorosis hominibus, ita undique ingruentibus, & grassantibus, vix quisquam ab hac hominum peste tutus alicubi consistere posse videatur. Quare cum ad hæc sananda mala, ex officii nostri debito, & præcipua erga nostros ac ejusdem Roman. Eccles. subditos charitate assidue extimulatur, nihil non agere, & attentare decrevimus, quo populis optata quies, salus, securitas & tranquillitas per nos restitueretur. Quod ita demum, Deo auxiliante, speramus nos esse consecuturos, si ante provideatur, ne ullum domi forisque, intra extrave fines nostros, criminosis hominibus hujusmodi pateat diffugium aut receptaculum, sed omnino legum & magistratum severitatem, justitiæque gladium subire, ac debitas poenas luere cogantur.

Itaque de fratrum nostrorum consilio, omnes & singulas constitutiones a fel. record. Pio II. Paulo etiam II. Sixto IV. Julio similiter II. Leone X. Clemente VII. Julio III. Pio etiam IV. Pio V. Gregor. XIII. & quibusvis aliis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, suo cujuscunque tempore, in detestabile prædictorum & aliorum infra scriptorum hominum genus, pro temporis & criminum ratione editas, cum omnibus, & singulis eis contentis, quod ea, quæ præsentibus non contrariantur, & excepta excommunicationis sententiæ, per easdem constitutiones in illos contravenientes promulgata, quam ne animarum perniciem potius quam salutem adferat, consulto tollendam, & submovendam duximus, ex certa scientia nostra approbantes, & innovantes, illarumque omnium tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro expressis, & insertis haberi volentes. Romæ primo Anno Pontificatus Sixti V.

TITULUS IX.

DE FALSIS, ET FALSUM EXPONENTIBUS.

C A P. I.

Personæ qualitatem, & conditionem mentientes, ut aliquiã facilius consequantur, rei hoc obliquo tramite affectu fructus careant.

Innocentius VIII.

Cum, sicut non sine displicentia accepimus, nonnulli conscientiæ suæ prodigi, & avaritiæ morbo laborantes, ut literas Apostolicas gratis expediant, & officiales debita eorum portione defraudent, in eisdem literis, se nonnunquam venerabilium fratrum nostrorum sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, aut dilectorum filiorum abbreviatorum de majori præsentia, seu literarum prædictarum scriptorum, necnon aliarum personarum quarumcunque, ex quarum qualitatis, & privilegiis sive antiqua consuetudine literas ipsas gratis expedire solent, nepotes, & quandoque germanos, interdum vero familiares continuos commensales fuisse, & esse affirmare, & ut tales in dictis literis se inscribere facere ac fecisse non vereantur, cum revera tales non fuerint, in animarum suarum periculum, ac officiorum Roman. curiæ non modicum præjudicium, & gravamen. Nos fraudibus, & deceptionibus hujusmodi, prout nostro incumbit officio, de remedio opportuno providere volentes motu proprio & ex certa scientia, omnes, & singulos cujuscunque status, gradus, & conditionis fuerint, & quocunque nomine nuncupentur, qui se Cardinalium, aut assistentium seu

scrip-

scriptorum eorundem, aut aliarum personarum quarumcunque, ex quarum qualitatibus, & privilegiis, sive antiqua consuetudine literas ipsas gratis expediti solent, nepotes, seu germanos, aut familiares continuos commensales in eisdem literis nominaverint, cum revera tales non fuerint: excommunicationis sententia, a qua nisi per Rom. Pontif. pro tempore existentem mortis articulo excepto, ac satisfactione prævia absolvi non possint, auctor. Apostol. per præsentem innotamus. Et nihilominus concessionibus, & gratias in eisdem literis contentas quasque, ipsasque literas hætenus expeditas, & expediendas viribus omnino carere, eisque, & eorum singulis in aliquo suffragari non potuisse, nec in futurum posse motu, auctoritate, & scientia similibus decernimus, & declaratio nostra hujusmodi in Cancellaria Apostolica publicetur, & in illius libro describatur, & perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observetur. 18. Aug. 1486.

CAP. II.

Qui personis interpositis beneficiorum provisionem venantur, aut seipsum in canonico examine offerunt, quo alterius ignorantia, & imperitia fucum præbeant, falsumque tueantur, excommunicantur.

Paulus IV.

Inter cæteras curas, quibus ex Apostolatus officio assidue urgemur, & premimur, ea continue animo nostro fixa fuit, ut beneficia Ecclesiastica, præsertim curam animarum habentia, personis conferantur idoneis, quæ vellent, & possent apud ea personaliter residere, scientque eis laudabiliter deservire. Et ad hoc dilectos filios nostros Bernardinum S. Matthæi Tranen. & Scipionem S. Potentiæ de Pisis, ac Joannem S. Joannis apud portam Latinam titulum, Reumanum, nuncupatos presbyteros Cardinales, qui usa cum venerabili Fratere Francisco Episcopo Gebenen. Datario nostro distributioni, & provisioni beneficiorum hujusmodi præsentem, jam dudum deputavimus. Verum cum audiamus eosdem Cardinales, & Datarium, licet in his eam, quam possunt majorem semper adhibuerint, & in dies adhibeant diligentiam, personas, quibus beneficia ipsa conferenda sunt, super literatura examinando, de eorum vita, & moribus, ac beneficiis per eos obtentis, aliisque ad præmissa facientibus accurate inquirendo diversimode tamen circumveniri, & falli, ac diversas ei fraudes in præmissis fieri, aliquibus se alios esse simulantibus, & tanquam tales se in examine supponentibus & aliis beneficiis pro personis sibi cognitis, & id ignorantibus, ut postmodum cum eis beneficia, etiam per simoniacam pravitatem contractare, & super eis pacisci possint: aliis beneficia tam pro se, quam aliis personis cum oblatione diversarum pensionum annuarum diversis personis, etiam familiaribus, continuos commensalibus nostris, aut aliis, quos ipsi nobis gratos, & acceptos esse existimant, annuatim perfolvendarum, & sic simoniacam hæresim incurrendo: aliis beneficia hujusmodi pro diversis aliis sub spe pensionem annuam, aut aliud commodum temporale ab eis consequendi: aliis beneficia ipsa pro se ipsis animo & intentione, & interdum pacto expresse firmato de eis postmodum in favorem aliorum, qui aliquando minus idonei, & non benemeriti existunt cum simili pensione, aut commodo, aut sine illa, vel illo resignandis, & dimittendis maxima cum instantia obtinere procurantibus. Nos præmissis fraudibus, & dolis, ac hæresi simoniacæ, quantum cum Deo possumus, efficaciter occurrere volentes Apost. auctor. tenore præsentium statuimus, & ordinamus, atque decernimus, quod de cætero omnes, & singuli, qui post publicationem præsentium in locis infrascriptis faciendam occasione beneficiorum obtinendorum se alios esse simulaverint, & tanquam tales se in examine supposuerint, aut beneficia pro personis id ignorantibus, seu pro se, vel pro aliis cum oblatione alicujus pensionis annuæ, aut pro aliis, cum spe pensionem annuam, aut aliud, quantumvis modicum temporale commodum ab eis consequendi, vel pro seip-

sis principaliter animo & intentione ea postmodum in favorem aliorum, etiam quantumvis idoneorum, & benemeritorum cum simili pensione, aut commodo, aut etiam sine eo resignandi, obtinere procuraverint, cujuscunque status, gradus, ordinis, & conditionis existant, etiam si Episcopali, aut alia majori dignitate Ecclesiastica, vel Cardinalatus honore, seu mundana, etiam Regali, Ducali, aut Marchionali præminencia præfulgeant, excommunicationis, & anathematis ac maledictionis æternæ sententiam, a qua, nisi a nobis, aut Rom. Pontif. pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constituti absolvi nequeant, necnon privationis omnium & singulorum beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura & sine cura, secularium, & quorumvis ordinum regularium, per eos in titulum, vel commendam, aut alios quomodolibet obtentorum, & inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda poenam eo ipso absque alia desuper facienda declaratione incurrant, ita ut confito solum summarie & extrajudicialiter, quod ipsi contra tenorem præsentium aliquid fecerint, per curiæ causarum Cameræ Apostol. generalem auditorem, sive viceauditorem, vel ejus locumtenentem pro talibus, & ut tales publicari possint: & nihilominus sic, ut præfertur, obtentæ provisiones, & commende, aliæque dispensationes nullæ sint, irritæ, & inanes, nullumque alicui jus in ipsis beneficiis, vel ad illa tribuantur, nec aliquis earum vigore fructus suos faciat, sed ad eorum restitutionem teneantur, possintque beneficia tam sic impetrata, quam per eos ante obtenta, tanquam modo præmissa vacantia a nobis, & Rom. Pontif. pro tempore existente duntaxat libere impetrari. Volumusque statutum, ordinationem, & decretum nostra hujusmodi, etiam quoad monasteria monialium, & alia beneficia pro moniales, aut alias mulieres obtineri solita locum habere.

CAP. III.

Surreptitiæ sunt literæ per falsam rei narrationem extortæ, & impetratæ.

Leo Decimus.

In hæc vestigiis prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum, sicut non absque gravi displicentia accepimus, nonnulli animæ suæ prodigi, & avaritiæ morbo laborantes, ut literas Apostolicas gratis expeditas, & Romanæ Curie officiales debita eorum portione defraudent, in eisdem literis nonnunquam venerabilium fratrum nostrorum Sacræ Rom. Ecclesiæ Vicecancellarii, & aliorum Cardinalium, aut dilectorum filiorum Abbreviatorum de minori præsentia, seu literarum prædictarum scripturam, necnon aliarum personarum quarumcunque, ex quarum qualitatibus, & privilegiis sive antiqua consuetudine literas ipsas gratis expediti solent, nepotes, & quandoque germanos, interdum vero familiares continuos commensales fuisse, & esse affirmare, & ut tales in dictis literis se inscribi facere, & fecisse non vereantur, cum revera tales non fuerint, in animarum suarum periculum, & officiorum ejusdem Roman. Curie non modicum præjudicium, & gravamen. Nos igitur fraudibus, & deceptionibus hujusmodi, prout nostro incumbit officio, de remedio opportuno providere volentes, motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulos cujuscunque status, gradus, vel conditionis fuerint, & quocunque nomine nuncupentur, qui se Vicecancellarii, aut aliorum Cardinalium, vel Abbreviatorum, seu scriptorum eorundem, aut aliarum personarum quarumcunque, ex quarum qualitatibus, & privilegiis, sive ex antiqua consuetudine hujusmodi literas ipsas in toto, vel in parte gratis expediti solent, nepotes, fratres

a Convenit hæc constitutio cum ea, quam Innocentius edidit in hac rem sup. cap. 1. eod.

fratres, aut familiares continuos commensales in eisdem literis, etiam motu proprio concessis nominaverint, si revera tales nepotes, aut fratres, familiares continui commensales non fuerint, necnon officiales præmissa fieri procurantes, seu permittentes, excommunicationis sententia, a qua non nisi per Romanum Pontificem pro tempore existentem (articulo mortis excepto, ac debita satisfactione prævia) absolvi possint auctoritate Apostolica per præsentem innotamus, eosque excommunicationis sententiam hujusmodi in dictum eventum exnunc, prout extunc, & contra incurrisse declaramus, & pro talibus publice judicari mandamus: ac ipsos officiales procurantes seu permittentes hujusmodi, a suorum officialium perceptione emolumentorum per continuum, ultra alias poenas, quas propterea incurrant, omnino suspendimus. Et nihilominus concessionibus & gratias in eisdem literis contentas quasque, ipsasque literas hætenus, tam per Cameram, quam Cancellariam expeditas & expediendas, viribus omnino carere, eisque quos concernunt, & eorum singulis in aliquo suffragari non potuisse, neque in futurum posse, sed omnino surreptitias, invalidas & nullas fuisse, esse & fore, sicque per quoscunque Judices, etiam sanctæ Rom. Eccl. Cardinales, ac sacri Palatii Apostol. auditores, in quacunque instantia, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter interpretandi & judicandi facultate interpretari, & judicari debere, ac irritum & inane, quicquid secus super iis, quavis auctoritate, etiam per nos & successores nostros Romanos Pontifices, qui pro tempore fuerint, scienter vel ignoranter contigerit attentari, motu & scientia similibus decernimus & declaramus: ac volumus, quod mandatum, decretum, & declaratio nostra hujusmodi in Cancellaria Apostolica publicentur, & in illius libro describantur, ac perpetuis futuris temporibus observentur. Rom. 20. Febr. 1517.

CAP. IV.

Excommunicantur adulterantes, & falsificantes literas Apostolicas.

Sixtus V. ex bulla cæna Domini.

Excommunicamus & anathematizamus omnes falsarios literarum Apostolicarum, & in forma Brevis, ac supplicationum gratiam vel justitiam continentium, per Romanum Pontificem, vel sanctæ Romanæ Ecclesiæ vicecancellarium, seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Romani Pontificis signatorum, aut sub nomine ejusdem Romani Pontificis, seu vicecancellarii aut gerentium vices prædictorum signantes supplicationes Innocent. Papæ III. quæ incipit: ad falsarium, cum omnibus poenis in ea contentis, ad falsificantes seu mutantes supplicationes, per nos seu de mandato nostro signatas & datas, sine nostra aut Datarii nostri licentia.

TITULUS X.
DE AMBITU.
CAP. I.

Quo altiora, & sanctiora sunt honorum fastigia, eo mitius & modestius homines ambire decet. Pontificatus itaque electionem ante sedem vacante procurans, & suffragia venatus, excommunicatur, & ab omnibus dignitatibus abdicatur.

Paulus IV.

Cum secundum Apostolum, nemo debeat sibi honorem assumere, sed qui tanquam Aaron vocatur a Deo, facile ab omnibus judicari potest, quam graviter excedant, erent, & peccent, qui tam inferiores, quam superiores dignitates Ecclesiasticas, & ipsam denique beati Petri sedem ac Apostolicæ dignitatis culmen & apicem, a Deo Optimo Maximo, a quo omnia bona procedunt, nulla profus humana ope, nec cujusvis auxilio, consilio, vel favore interveniente, provenire non arbi-

trantur, sed illas tanquam venales, aut alias in dispositione mortalium constitutas, diversis modis & mediis ambire & assequi, seu potius usurpare præsumunt.

Nam ut Romanæ, & cujuslibet alterius, tam ante, quam post Domini Dei & Redemptoris nostri Jesu Christi in terris adventum, bene institutæ reipublicæ, de ambitu, & contra ambitus reos sanctissime promulgatas, & inviolabiliter observatas leges, ad præsens omittamus, nonne hujusmodi detestabile ambitus scelus, etiam jure divino gravissime punitur, cum Absalon, qui regnum genitoris sui adhuc viventis ambiebat, ex mulo, cui insederat, elevatus, capillis capitis sui quercui suspensus remansit, & a Joab tribus lanceis in corde transfixus fuit? nonne illud sacrorum Conciliorum a sancta Dei Ecclesiæ receptorum & approbatorum auctoritas diversimode detestatur & punit, cum quemcunque Presbyterum, aut diaconum, seu clericum, qui Papa incolumi, & eo inconsulto subscriptionem pro Romano Pontificatu commodare, aut pietatis promittere, seu sacramentum præbere tentaverit, aut aliquod suffragium polliceri, vel de hac causa, privatis conventiculis factis aliquid deliberare, & decernere præsumperit, loci sui dignitate & communionem privandum, anathematisque poena plebendum censet, & propter occultas fraudes, & conjurationum hujusmodi secretas insidias, si quis harum actionum particeps, consilio eorum, qui de Pontificali agunt ambitu, ad notitiam Ecclesiæ deferat, & rationali probatione convincat, eum non solum ab omni culpa purgatum remanere, verum etiam remuneratione non indigna sublevari velit & statuatur, & exinde, non modo sacrorum canonum, sed etiam secularium legum interpretes peritissimi, ambientes Papatum, aut super eo, Papa vivente, & inconsulto, tractantes, seu conventicula facientes, erimen læsæ majestatis in primo capite, & Simoniacæ hæreseos incurrere decreverint, non sine clara & aperta ratione, cum omnis tractatus de loco, dignitate, & bonis alicujus viventis, eo non consentiente, ab utroque jure prohibeatur, & reprobetur: præsertim cum inde præstetur votum captandæ mortis, quod sacri canones & venerandæ leges passim abhorrent & detestantur. Accedit, quod cum inter Pontificem & Ecclesiam contrahatur spirituale conjugium, quod fortius est carnali, gravissimæ poenæ ex utriusque juris censura imponuntur iis, qui constanti matrimonio, de alio conjuge tractare præsumunt. Quare cum peccatis ingentibus, plures in dies beati Petri sedem, nobis viventibus & inconsultis, ambire, & conventicula superinde facere dignoscantur, & ad hoc suffragia S. R. E. Cardinalium obtinere, & quodammodo subbarbare procurant & satagant.

Nos cupientes hujusmodi detestabile ambitus, & illi conjuncta, Simoniacæ hæreseos, & læsæ Majestatis crimina, non solum nostris, sed etiam successorum nostrorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium temporibus, perpetuo abolere, & non solum ex usu, sed etiam ex mentibus hominum, præsertim in electione Romani Pontificis, qui Domini Dei & Salvatoris nostri Jesu Christi in terris Vicarius existit, radicibus evellere, & in præmissis, pro tantæ rei necessitate, & periculi magnitudine, ut tenemus, salubriter providere, habita super his cum venerabilibus fratribus nostris, ipsius sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus deliberatione matura, de eorum consilio & unanimi assensu, hac nostra perpetuo valitura constitutione, Apostolica auctoritate, & de nostræ Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes & singulas excommunicationis, suspensionis, & interdicti, ac privationis, & quavis alias sententias, censuras, poenas, dudum a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, aut sacris Conciliis, seu sanctorum Patrum nostrorum decretis, statutis, capitulis, canonibus, constitutionibus, & ordinationibus, contra sic ambientes quomodolibet

ibet latas & promulgatas, approbamus & innovamus, ac perpetuo observari, & in viridi observantia, si forsan in ea non sint, reponi & esse debere. Necnon quoscunque in præmissis, tam nostro, quam successorum nostrorum prædictorum tempore, publice vel occulte, aut alias quomodolibet delinquentes, cujuscunque status, gradus, ordinis, conditionis, & præminentie existant, etiam si Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, aut alia majori Ecclesiastica dignitate, seu Cardinalatus honore, vel Mundana, etiam Ducali, Regali, Reginali, aut Imperiali auctoritate, seu excellentia præfulgeant, & eorum quemlibet, sententias, censuras, & poenas prædictas incurere volumus atque decernimus. Et nihilominus considerantes dignum esse, ut quos Dei timor a malo non revocat, Ecclesiasticæ saltem coercet severitas disciplinæ, de similibus consilio, & assensu, ac auctoritate, & plenitudine potestatis volumus, & declarando statuimus, ordinamus & decernimus, quod sententias, censuris, & poenis prædictis, in suo robore & efficacia remanentibus, ac effectum suum sortientibus, omnes & singuli, tam clerici, quam utriusque sexus laici, qui per se vel alios, nobis viventibus & inconsultis, verbis vel scriptis, aut nunciis, cum aliquo de futuro Pontifice eligendo, hætenus tractarunt, vel tentarunt, seu in posterum Romano Pontifice vivente & inconsulto, tractabunt, vel tentabunt, etiam si, ut præfertur, qualificati, & dignitate, honore, & auctoritate, & excellentia prædictis præditi existant, sint ipso jure & facto, absque alia desuper ferenda sententia, excommunicati excommunicatione majori, & maledictione æterna damnati, & ab excommunicatione & maledictione hujusmodi per alium, quam per nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem, præterquam in mortis articulo absolvi non possint, incurrantque, & incurrant respective crimen Simoniacæ hæreseos, & læsæ majestatis in primo capite, ac privationem omnis, etiam Episcopalis, Archiepiscopalis, & Patriarchalis, ac cujuscunque alterius majoris, vel minoris dignitatis, ac Cardinalatus honoris, necnon Ducalis, Regalis, Reginalis, Imperialis auctoritatis & excellentiæ, ac omnium & singularum Ecclesiarum cathedralium, etiam Metropolitanæ, & Patriarchalium, Monasteriorum quoque ac Prioratuum, aliorumque beneficiorum & officiorum Ecclesiasticorum, cum cura & sine cura, secularium, careantque voce activa & passiva, ac effecti sint, & efficiantur respective perpetuo inhabiles & incapaces omnium dignitatum, honorum, bonorum, jurium, & legitimorum actuum, perpetuæ infamie ubique gentium sint notati & notentur respective, nec infamia hujusmodi ab eis aboleri, neque ipsi ullo unquam tempore ad vocem, dignitates, honores, bona, jura, & actus hujusmodi, nisi ex speciali verbo, & mandato nostro, seu Romani Pontificis pro tempore existentis, nostra, seu illius manu propria subscripto, ac specifica, & individua reatus & culpæ suæ qualitate expressa, restitui possint. Quodque similes sententias, censuras & poenas respective incurrerint & incurrant ipso jure & facto, ac sine alio cujus sententiæ prolacione, omnes & singuli, etiam ut præmittitur, qualificati, & dignitatibus hujusmodi præditi, cujuscunque sexus & ordinis existant, qui per se vel alium, seu alios, a die nostræ ad summi Apostolatus apicem assumptionis, usque in hanc diem, in præmissis, aut eorum aliquo, quodvis auxilium, consilium vel favorem, seu operam verbis vel scriptis, aut re vel facto, seu promissione, pollicitatione, suasionem, vel his omnibus insimul, aut quovis alio modo, directe vel indirecte, vel incidentaliter præstiterunt, seu in futurum, quovis, etiam successorum nostrorum Romanorum Pontificum tempore præstabant, aut in præmissis mediatores, proxenetæ, nuncii, mandatarii, procuratores, seu trapezitæ fuerunt, vel in posterum, ut præfertur, erunt, seu alias in præmissis, quovis modo se intromiserunt, vel amiserunt, seu in posterum, etiam tempore successorum

hujusmodi habebunt, nisi ea nobis, aut successoribus nostris, quorum tempore id contingerit, vel alteri, cui id per nos vel successores prædictos commissum fuerit, per se vel alium seu alios, cum primum commode poterunt, revelaverint, etiam si in præmissis aliquod aliud auxilium, consilium, vel favorem, aut opem non præstiterint. Nos enim iis, qui præmissa revelaverint, etiam si complices fuerint, non solum veniam, sed etiam gratiam & præmia pollicemur, prout etiam successores nostros præfatos facturos esse confidimus, ad hoc, ut eorum judicio participes tanti criminis valeant coerceri: & si quis ullo unquam, etiam diætorum successorum nostrorum tempore, præfentes literas, & in eis contenta quæcunque injusta, illicita, vel iniqua existere, aut in toto, vel in parte non valere, seu aliquo tempore non valitura esse, vel a nobis sic fieri non potuisse, aut non debuisse, ausu temerario asserere præsumperit, cujuscunque dignitatis existat, etiam si Cardinalatus honore, aut Regis, vel imperiali præminentia & excellentia præfulgeat, ipso jure & facto anathematis mucrone percussus sit, & contra eum, tanquam vere schismaticum & hæreticum, inquiri, & tanquam talis puniri, ejusque memoria damnari possit. Rom. 17. Cal. Jan. 1558.

C A P. II.

Judicis electioni, non opes aut favores, sed virtutum ornamenta suffragari debent, nec ad officia admittantur, qui ambitus rei sunt, & precio mercantur, quod dignitate præstare nequeunt.

Pius V.

ET si Rom. Pontificis continua, indefessaque meditatio circa subditorum suorum commodum & utilitatem continue implicatur, ac quæ iis, quos ut filios tenere diligit, obesse posse credit, de medio tollit: negotiorum tamen multitudinem pressa, singula in dies singulos considerans illorum executionem etiam diem disponit, ut & negotia ipsa salubrius dirigantur, ac ipsi subditi paulatim sui in eos amoris cognoscant indicia. Sane licet alias, ne ordo justitiæ perverteretur, & ex certis aliis inibi expressis causis, per civiles constitutiones salubriter fuerit statutum, ut Judices, & alii justitiæ administratores sine quoquo suffragio fieri debeant, gravissimis etiam injunctis poenis, qui præmissam constitutionem transgredi aut quoquomodo fuissent: accepimus tamen nuper, non sine animi nostri displicentia, nonnullos pro consequendis officiis & dignitatibus, jurisdictionis exercitium habentibus, pecunias & alias res solvere & promittere aliquibus Curialibus, quorum intercessionibus & favoribus talia officia & dignitates obtinent. Licetque nos pro nostri pastoralis officii debito, præmissa conniventibus oculis pertransire nequeunt, omnem adhibuerimus diligentiam, ut tam ambitiosi hujusmodi, quam pecuniarum hujusmodi receptores & stipulatores, tam publice, quam secreta reperirentur, nihilominus exinde nihil certi expiscari hætenus potuimus.

Cupientes igitur præmissis modum aliquem imponere, ac eos, quos civilium poenarum timor a similibus non coercet, per canonicas sanctiones, auctoritate Apostolica, omnino deterere, & avaritiæ hujusmodi genus, juri & justitiæ hujusmodi tam obnoxium de medio tollere, constitutionis civilis, ac poenarum per illas statutarum tenorem & formam, præfentibus pro expressis habentes, motu simili, &c. & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes & singulas leges, constitutiones, statuta, & decreta, contra delinquentes hujusmodi, tam a jure civili, quam a sacris canonibus facta, ac in illis contenta, punitiones, & poenas quascunque in tales inflatas, harum serie innovamus, easque idem robur, eandemque vim obtinere volumus atque statuimus, quod, & quam habuissent & haberent, si hætenus ad unguem observatæ fuissent, vel a nobis per præfentes emanarent. Insuper quoque, ut earum usum

poena.

poenarum multiplicatione stabilius efficiatur, hac nostra perpetuo valitura constitutione, quamque vim legis etiam inviolabilis habere sancimus, legibus, constitutionibus, statutis, & decretis prædictis præjudicium non inferendo, quinimo illis addendo decernimus, & ordinamus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus nemini cujuscunque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis fuerit, liceat mediante pecunia vel solutione, & traditione, ac promissione aliarum rerum etiam per interpositas personas aut alias quovis modo faciendas aliquas dignitates & officia, exercitium, & administrationem jurisdictionis habentia procurare, assequi, vel obtinere, ac si quis in his præfentibus contravenisse quoquo modo dici, aut censerit poterit, ipsum contravenientem eo ipso confiscationis omnium bonorum, degradationis, & amissionis tam privilegii doctoratus, quam quoracunque per eum obtentorum officiorum tam secularium, quam Ecclesiasticorum, ac demum ultimi supplicii poenas irremissibiliter incurere volumus. Cæterum ut fraudibus, quæ circa præmissa exoriri possent, facilius occurratur, pari modo statuimus, quod ubique, & quodocunque compertum fuerit per interpositam personam aliquas pecunias, seu alias res traditas, seu promissas fuisse alicui Curiali familiari, vel cuicunque alteri personæ, pro officiis, & dignitatibus jurisdictionis administrationem habentibus, is, qui officium hujusmodi obtinuerit, se a præmissis, attenta interpositione personæ hujusmodi nullatenus excusare queat, quinimo nulla admittenda ignorantia excusatione ipso jure præsumatur solutionem, & promissionem hujusmodi de eorum, qui officia, & dignitates similia obtinuerunt, consensu, & mandato penitus esse facta, iidemque propterea poenis subjacere omnino intelligatur. Postremo ne ii, qui in præteritum talia officia, seu dignitates solutionibus, seu promissionibus mediatis impetraverint, credant se per præfentes absoluros esse, eidem motu, scientia, & potestatis plenitudine perpetuo declaramus eos poenas in tales a jure communi inflatas incurrisse, & contra eos ad poenarum hujusmodi prosecutionem procedi posse. Eos vero, qui similibus mediis aliqua officia, & dignitates similes jurisdictionis administrationem habentia obtinent, si in futurum quippiam unquam vigore præfentium promissionum in assecutione officii hujusmodi factum solverint, ipso jure & facto poenas in hac nostra constitutione contentas incurere, præfentesque nostras, tam eos, qui in futurum officia similia, & dignitates solutionibus, & promissionibus præcedentibus obtinebunt, quam eos, qui jam obtinuerunt, si in futurum aliquid manutentionis in eis, aut alia causa solverint, ligare volumus. Decernentes contra præmissa quodvis pactum, etiam juramento vallatum, ac instrumenta, & alias forsan desuper editas scripturas minime in causa esse posse, quo minus solvere habeant, si pro præmissis solverint, poenas præfentibus contentas incurant. Nos enim pacta, conventiones, promissiones, & scripta, ac alia quæcunque quomodolibet, ut præfertur, inita exinde cassamus, irritamus, & annullamus, eosque a juramentis, & aliis nexibus prædictis absolvimus, necnon præfentes, & desuper forsan conficiendas literas perpetuis futuris temporibus dare, ac omnes & singulos a data præfentium irremissibiliter ligare volumus, illasque nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, aut sub quibusvis revocationibus, & derogationibus comprehendendi nullatenus posse, sique per quoscunque Judices, &c. & causaram palatii Apostolici auditores, ac S. R. E. Cardin. sublata &c. judicari debere, irritum quoque &c. decernimus.

C A P. III.

Pœna jure civili in ambitus reos sancita confirmantur & extenduntur ad recipientes pecunias, & mediatores.

Tom. II.

Idem.

CUM nuper, ne ordo justitiæ perverteretur, & ex certis aliis causis animum nostrum moventibus fuerint confirmata omnes & singulæ leges, constitutiones, statuta, & decreta contra ambientes officia jurisdictionis administrationem habentia, eaque pretio, seu promissionibus acquirentes, tam a jure civili, quam a sacris canonibus facta, ac in illis contentas punitiones, & poenas quascunque in tales inflatas innovaverimus, easque idem robur, eandemque vim obtinere voluerimus, atque statuerimus, quod & quam habuissent, & haberent, si hætenus ad unguem observatæ fuissent, vel a nobis emanassent: insuperque, ut earum usus poenarum multiplicatione stabilius efficeretur, per nostram constitutionem perpetuo valituram, quam vim legis etiam inviolabilis habere volumus, decreverimus inter cætera, quod perpetuis futuris temporibus nemini, cujuscunque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis fuerit, liceat mediante pecunia, vel solutione, & traditione, ac promissione aliarum rerum, etiam per interpositas personas, aut alias quovis modo faciendis, aliquas dignitates, & officia, exercitium & administrationem jurisdictionis habentia procurare, assequi, vel obtinere sub gravissimis poenis in dicta nostra constitutione, quam hic de verbo ad verbum pro expressa haberi volumus, & mandamus expressis: attendentesque quod forte probabiliter dubitari contingeret, an dicta nostra constitutio comprehendat recipientes hujusmodi pecunias, ac res, ac promissiones sibi factas stipulantes, ut officia prædicta, exercitium, ac jurisdictionis administrationem habentia conferri faciant, & mediatores, ac interpositas personas: propterea nos motu simili, & ex certa scientia, & de potestate plenitudine hac nostra perpetuo valitura constitutione declaramus, & quatenus opus sit, addendo prædictæ nostræ constitutioni decernimus, quod dicta nostra constitutio, ac omnes, & singulæ poenæ in ea expressæ perinde ligent, & afficiant omnes, & quoscunque cujuscunque dignitatis existant, qui pro hujusmodi officii jurisdictionis administrationem habentibus conferendis aliquid dederint vel promiserint, ac mediatores, & interpositas personas, quascunque pecunias, & alias res ut supra acceperint, ac si prædicti in dicta nostra constitutione comprehensi essent & de illis in ea expressa mentio facta esset. Et præfentes perpetuo durare, ac omnes irremissibiliter ligare volumus & decernimus.

TITULUS XI.
DE SIMONIACIS, ET NE QUID DETUR,
VEL EXIGATUR.
C A P. I.

Provisiones beneficiorum nunciatis nihil detur, aut promittatur.

Gregorius XI.

Solicite debet vitari, quod noxium esse dignoscitur, & ex cupiditatis aviditate, etiam in honoris Apost. sedis depressionem ortum habere videtur. Sane nuper ad nostrum pervenit auditum, quod nonnulli inhoneste lucra quærentes, dum per sedem prædictam de personis aliquorum apud sedem constitutis eandem Patriarchalibus, Metropolitanis, & aliis cathedralibus Ecclesiis, siue monasteriis vacantibus providetur, vel personæ ipsæ ad hujusmodi per dictam sedem de aliis Ecclesiis transferuntur, aut alias ipsorum gubernationi committuntur, hujusmodi provisiones, translationes, commendas, siue commissiones, prædictis personis sic apud sedem prædictam constitutis, ut aliquod munus ab ipsis recipiant, denunciare festinant. Nos igitur in præmissis (prout ex debito tenemur pastoralis officii) providere volentes, univèrsis, & singulis personis Ecclesiasticis cujuscunque

E e e e e
lexus